

המכללה האקדמית נתניה

00255

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור: (שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות. מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה _____

חתימת המרצה _____

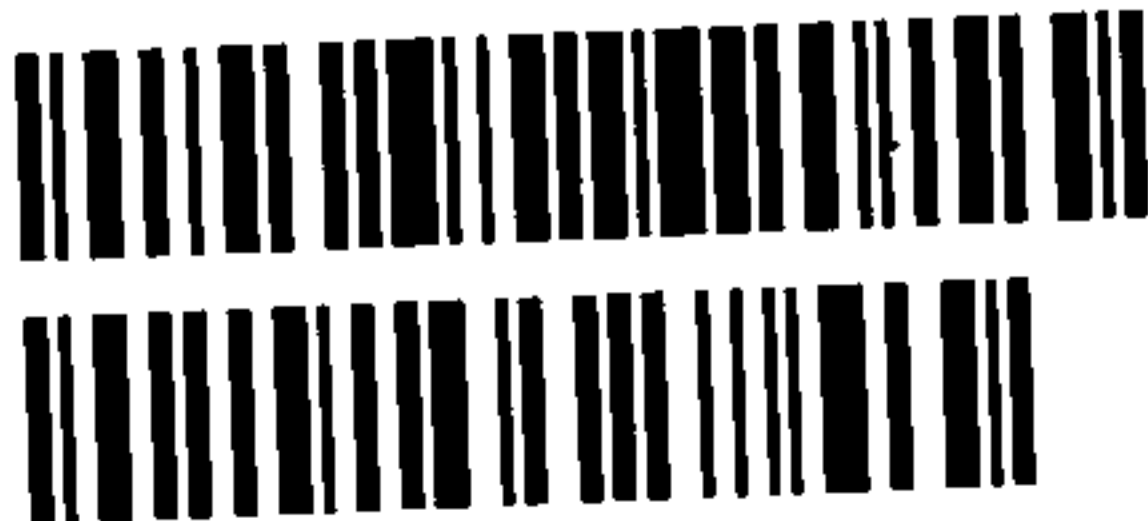
1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה - הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולם הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויעמד לדין משמעת.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

ציון		מאות	עשרות	אחדות	
1		☒	☐	☐	
2		☐	☐	☐	
3		☐	☐	☐	
4		☐	☐	☐	
5		☐	☐	☐	
6		☐	☐	☐	
7		☐	☐	☐	
8		☐	☐	☐	
9		☐	☐	☐	
0		☒	☒	☐	

בהצלחה

אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.

יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

שנה"ל - תש"ע
 סמסטר ב מועד א
 ביה"ס מס' הקורס 1-223
 שם המרצה אבי חיי
 שם הקורס ספרון פנאי
 מבחן חלק 1
 תאריך הבחינה 28/7/13

שים לב! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכי חל איסור מוחלט לכתוב כ

51

100

פתרון למבחן

J	סעי' 28 לפק' הסמים המסוכנים - ניתן לחפש על הגוף לצורך מציאת סם גם ללא חשד סביר
J	סעי' 55(5) לפקודת המשטרה - נדרש "יסוד סביר לחשד" לצורך חיפוש על הגוף
J	קיומו של עבר פלילי אינו מקים "חשד סביר" - מ"י 59400-06-13 מדינת ישראל נ' שי
J	הלכת בן חיים - הסכמה מדעת לחיפוש יכולה לבוא במקום "חשד סביר"
J	הלכת בן חיים - על השוטר להסביר למושא החיפוש על זכותו לסרב
J	הלכת בן חיים - על השוטר להסביר למושא החיפוש כי סירוב לא ייזקף לחובתו.
J	השוטר לא הסביר ליניב על זכות הסירוב - החיפוש לא חוקי - פסלות הראיות - יששכרוב
J	החיפוש לא נערך בפני 2 עדים, אם כי מתקיים החריג של דחיפות העניין
J	השוטר לא הסביר ליניב, שהיה עצור, על זכותו להיוועץ בעו"ד
J	הלכת יששכרוב - הפרת זכות ההיוועצות - פסלות הודאת יניב בעבירות הסמים והשוד
J	השוטר לא היה צריך להביא את העצור לבירור אצל הקצין הממונה בתחנה - סעי' 27(א) לחוק המעצרים, שכן הוא החליט לשחרר את יניב מהמעצר.
J	פגם בכתב האישום - הפרת זכות היידוע - לא נשלח מכתב על העברת חומר חקירה לתביעות
J	פגם בכתב האישום - הפרת זכות השימוע - סעי' 60א' לחסד"פ
J	התביעה תטען לבטלות יחסית, לפחות ככל שהדברים נוגעים לאישום III, שאינו מייחס פשע
J	פגם בכתב האישום - הזמנה - צריך לפחות 14 ימים מראש - 95 לחסד"פ + 21 לתקסד"פ
J	בית המשפט לא הקריא לנאשמים, הלא מיוצגים, את כתב האישום - סעי' 143 לחסד"פ
J	התביעה תטען לבטלות יחסית ולריפוי הפגם - בש"פ שילון.
J	אישום I - למרות שהעבירות בוצעו בנהריה והנאשם גר בנהריה יש מסכות מקומית מכוח סעיף 7 לחסד"פ, בשל כך שלפחות אחד האישומים מייחס עבירה שבוצעה בנתניה.
J	אישום I - העובדות אינן מגלות עבירה - לא פורטה כמות הסם מסוג "מגה - קאתינון"
J	אישום I - העובדות אינן מגלות עבירה - לא פורטו סוגי הסמים בהם השתמש והכמויות
J	אישום I - התיישנות - "במשך מספר שנים שאינו ידוע" - ספק פועל לטובת הנאשם
J	אישום I - ביום ביצוע העבירה הסם היה מוגדר כסם מסוכן (סעי' 21 לחוק הפרשנות קובע כי תחילתו של חוק היא משעה 01:00 של יום תחילתו); מאידך ניתן לעשות שימוש בסעי' 32(2) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973: "היה המשפט על עבירה לגבי סם, חזקה על הנאשם שידע כי הסם הוא מסוכן, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראיה".
J	אישום II - חוסר סמכות עניינית - עבירת שוד בסמכות בימ"ש מחוזי - יניב לא יטען זאת
J	אישום II - פגם בכתב האישום - צירוף אישומים שלא כדין - סעי' 86 לחסד"פ
J	התביעה תטען מגד כי בשני האישומים נעשה שימוש באותה סכין
J	אישום III - פגם בכתב האישום - צירוף אישומים שלא כדין - לא התקיימו תנאי סעי' 86
J	אישום III - שגיב - לא ברור האם בעת הגשת כ"א מלאו 19? אם לא - כ"א צריך להיות מוגש בבימ"ש לנוער, לפי סעיף 5א' לחוק - חוסר סמכות עניינית מאחר ולשגיב בכל מקרה מלאו 18 שנים אין צורך באישור יועמ"ש לפי סעי' 4(א) לחוק לנוער.
J	אישום III - בעת ביצוע העבירה היה קטין וחלפה שנה מיום ביצועה - צריך אישור יועמ"ש - סעי' 14 לחוק לנוער.
J	אישום III - פגם בכתב האישום - תקיפת שוטר תטופל ע"י הפרקליטות למרות היותה עוון התביעה תטען להחלת סעי' 60(ו) לחסד"פ
J	אישום III - התיישנות - עבירת עוון - 5 שנים
J	פסלות שופט חרוצי - חשיפה לעבר פלילי - גיבוש דעה קדומה ע"פ 286/01 ליזני נ' מדינת ישראל (נבו מאגר משפטי)
J	התביעה תטען כי חשיפה לעבר פלילי אינה מצדיקה פסלות שופט
J	פסלות שופט חרוצי - סירב למנות לנאשמים סניגור, חרף החובה הקיימת בחוק ע"פ 6404/05 כוכבי נ' מדינת ישראל (נבו מאגר משפטי)
J	התביעה תטען כי מדובר בהחלטה דיונית שאינה מצדיקה פסלות שופט
J	טיעון לערעור - הפרת חובת מינוי סניגור - עבירות מסוג פשע שעתידות לידון במחוזי - 15(1) לחסד"פ

✓	טיעון לערעוור - הפרת חובת מינוי סניגור - עתירת התביעה להטלת מאסר בפועל - 15(4) לחסד"פ
✓	תוצאת הפרת חובת מינוי - לשיטת יניב - ביטול כ"א ע"פ 383/79 חג'ג' נ' <u>מדינת ישראל</u> , פ"ד מב (4) 54, 57 ע"פ 64/87 גרסטל נ' <u>מדינת ישראל</u> , פ"ד מב (3) 533
✓	התביעה תבקש לעשות שימוש בסעי' 215 לחסד"פ ותטען שלא נגרם עיוות דין בהפרת חובת המינוי והראיה שהנאשמים ידעו לטעון טענת אליבי.
✓	טיעון לערעוור - טענת אליבי יש להעלות בעת ההקראה לכתב האישום; ניתן להעלותה מאוחר יותר רק ברשות בית המשפט - סעי' 152(ד) לחסד"פ; בית המשפט צריך להסביר מיוזמתו לנאשם על זכותו לטעון "אליבי" - סעי' 152(ג) לחסד"פ; העובדה שהנאשמים לא היו מיוצגים והעובדה בית המשפט לא שאל אותם אם יש להם טענת אליבי מהוות "טעם" להעלאת הטענה בשלב מאוחר יותר ולכן שגה בית המשפט משדחה טענה זו.
	טיעון לערעוור - פרוטוקול בית המשפט אמור לשקף את שנאמר בדיון - סעי' 134(א) לחסד"פ - אפשר למחוק רק דברי גידוף השמצה או ביזוי - סעי' 134(ב) - מחיקת דברי יניב פסולה
✓	טיעון לערעוור - השופט חרוצי לא אפשר לצדדים לסכם את טיעונים ביחס לראיות - סעי' 169 לחסד"פ
✓	טיעון לערעוור - לנאשם יש זכות להביא ראיות לעונש וכן זכות לטעון לעונש - סעי' 189 לחסד"פ
✓	טיעון לערעוור - שגה בית המשפט קמא משלא נעתר לבקשה לחשיפת חומר חקירה: הסתמכות על בש"פ 4481/00 יחזקאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (5) 245. ההכרעה בתיק היא הכרעת מהימנות ולכן נודעת חשיבות רבה לחשיפת הרישום הפלילי, ובעיקר ההרשעות המשמעותיות.
✓	התביעה תטען כי רישום קודם על השלכת פסולת במקום ציבורי אינו רלוואנטי ולכן אינו יכול להיחשב כחומר חקירה. בש"פ 5881/06 בניזרי נ' <u>מדינת ישראל</u> , תק - על 2007 (1) 1713.
	התביעה תטען כי תיק חקירה תלוי ועומד, שלא הוגש בו כתב אישום, אינו מהווה "חומר חקירה". בש"פ 3099/08 <u>אברהמי נ' מדינת ישראל</u> , תק - על 2009 (1) 5338
	טיעון לערעוור - הבקשה לחומר חקירה היתה צריכה להידון בפני שופט אחר שאיננו השופט הדן בתיק העיקרי.
	התביעה תטען כי לפי סעיף 74(ג) אין חובה להביא את הבקשה לחומר חקירה לשופט שאינו דן באישום העיקרי.
✓	התביעה תטען כי לנאשמים היתה זכות להגיש ערעור על החלטת השופט בעניין חומר החקירה מיד עם הינתנה, ע"פ סעי' 74(ה) לחסד"פ, ומשלא עשו כן, פספסו את זכות הערעור שלהם לעניין חומר החקירה.
✓	טיעון לערעוור - שגיב - בן פחות מ - 21 בעת ביצוע העבירה - יש חובה לקבל תסקיר שירות מבחן - סעי' 38(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 בצירוף סעי' 1(1) לאכרזת דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן), תשכ"ד - 1964
✓	התביעה תטען לתחולת סעי' 37(ד) לחוק העונשין - פגם בתסקיר אינו עילה לערעור
	בנוס - טיעון לערעור - שגיב - חוסר סמכות להטיל מאסר מותנה בן 4 שנים - סעי' 52(ב)(1) לחוק העונשין
	דנ"פ 3518/07 סגל נ' <u>מדינת ישראל</u> (אתר בתי המשפט)
	התביעה תטען - בטלות יחסית - יש לבטל רק שנה אחת מתוך 4 שנות המאסר המותנה
	טיעון לערעור - ערעור המדינה הוגש באיחור ולכן יש לדחותו - סעי' 199 לחסד"פ
	בנוס - סעי' 145 לחסד"פ

לאחר מכן, השטר הפדע צניק שהוא עבור כזין החזקת סמיוס מסוכניס וסכין וספיל אתו לחנות רמסטר.
 אלקי כי ביצע המעש אינו עדין, מאחר ועל ע 24 לחוק המסדריס, (הלש ארץ יאה את עצמו
 תחילה קפני החשד, סיון שמו ופיות שטר, יודע לו שבו סצור ויקהיר לו את סבת המעל, אלא
 אכיון, ע"ע ע 426), כחור הנסיסת האניך כי צרות השטר וסבת המעל יחלם לחשוד. כמקרה צמן,
 השטר לו הוצג את עצמו ספני יניק, וספק אם הודיע שמונה ע 24 מוקיימים כמקרה צמן.
 ע"ע ע 25 לחוק המסדריס, היה צ השטר להניא את יניק לתנות רמסטר, ולהסבירו לרשת הקצין
 הרמונה על החקיות בתחנה-פדע עלו נעשה. טווק, סאל 26 לחוק המסדריס, קובע כי משכאא עבור
 לתחנה והסטר לרשת הקצין הרמונה ילמד השטר שלד אתו התקדמאפש, צ"ח סתק שבו
 ישיט את נסיקות המעל וצלת-כמקרה צמן, השטר לא קבע צ"ח, אלא כמקרה תולה את שטיו של יניק.
 השטר זלה ע"ע תצאות המעלה, כי החומר שנמצא ליניק הינו "מזה קאתיטן" שצנע לפקודת
 הסמיוס המסוכניס ופרטס הרשמות באותו פוס של המעל. לפי, ע"ע ע 3 לחוק העלשין, חוקר הוצר
 סברה לא יחול על מעשה שנעשה לפני יום שסמויו לין או יום תחילת, לפי פטאוח. מאחר שהפרטס
 הרשמות הינו יום תחילת של האסור על המ מזה קאתיטן, הרי שלמעשה לו נעשה על סברה.
 ע"ע כן, ע"ע ע 23 לחוק המסדריס, קבלת הצללסמיוס שנמצא, לא הייתה רשאות לעבר את יניק, ע"ע
 העברה לו תקרה עליו. ע"ע ע 23 (א) (ב) (ג) נטר סיטלצור כאיש ארץ חשוד שסבר סביו
 לפי פקודת הסמיוס המסוכניס, למט סברה הנקזלת לשימוש בטח או להחזקת סל לשימוש עצמי. קלנינו,
^{לכאורה הייתה} ^{לפי} ^{החזקת הטח} ^{הוא} לשימוש עצמי. וכן ~~לשימוש~~ רשאות לעבור, והמעל נראה שלא כדין, אולם, אין ל מידע
 הנקזע לכמות הטח שנחזקה, כמיקום שבהוה כהחזקה עלו לצריחה עצמית.
 טושה השטר הציר את יניק, שבו חשוד כסביות של החזקת סמיוס ותקופת שטר והחזקת סבין, הוא
 הוצע לו כי יש להצבות לפימור על צנת השתיקה, אש מקורח נוקס מטוח ע 2 (2) לפקודת העדות,
 ע 28 לחוק המסדריס וס 77 (א) לפקודת החיות. ע 28 קובע כי שטר לא יתלט על פושק מעלדו
 של חשוד ^{וכן}, ^{הוא} שות תחילה צאוונו ארץ הצמנות להסמיוס את דברו, לאחר ^{סבירה} ^{הוא} כי אינו
 חייה צומר דבר העלע להפילו וכי ל צבר שאמר עשי לשימש ראיה כגוף, וכן כי פטינלות
 ילגה שבה על שאלות עשייה לחזק את הראיות נצרו. כמו כן, על השטר היה להעביר ליניק ע"ע ע
 22 לחוק המסדריס, כי עומדת לו הצבות שתימסר הצעה על מטפו לארץ קרום לו או לע"ע, וכן
 השטר לא הוצע ליניק ע"ע ע 426 (א) לחוק המסדריס, כי קימות לו הצבות להיחלף קטף. ~~מסדריס~~
 יניק ספיל על טעיני עברות סביל לא רסן על דבריו והיה א4 קבוצת שימוש סמיוס צר קרע.
 החזנה מטען כי למעשה יש לפעל את קבלות ההצבות ה"ל שמוס יניק כחקירה המשטרה, שכן
 קן נעשו ללא היוועצור קטף. השטר על לא הסביר לניק שצומת לו צבת הפיוועצות קטף. החזנה
 תסמוך ידה על פ"ע ישכרוק, שפ נוקצה דוקטרינת הפעלה הפסיקותיות, לפיה ראיה שישדה בטח

מאחר ואין מספק נתונים בקולג' לז' של שזק (אם הוא מלג' 19 או לא), אצ"ן תחילה כי חוק הלאר
 מזכיר קסין" שביום הדסת כתקראישים נזדו לא מלאו לו 18 שנים, צ"ח היה הקובע. לפי שזק אינו
 קסין כיוון שהוא מלג' לז'ל. ~~הקביעה~~ וטרם מלאו לו 19 שנים, (פי' שזק' 5 זא(ה))
 לחוק הלאר, (הדיון קצ"נו של ^{עוסק} שביום הדסת כ"ו נזדו מלאו לו 18 שנים וטרם מלאו לו 19 שנים,
 וביום קצ"ז הוסבה היה קסין-יהיה כפי' בירמ"ם לז'ל, ואם אכן כן הוצ"ק, הרי' שזק ירמ"ם
 השלם בתמורה אין סמכות ל' ענייניו לפון קצ"נו של שזק. טענה זו נחת אחרונה כפי' שזק, זק השלם
 הדלז'ר. אולם, אם זיל' של שזק הוא מלג' ק (מלאו לו 19 שנים), (פי' שזק' 5 זא(ה)), (הדיון קצ"נו
 יהיה בסופ"ם ^{פי'} בירמ"ם לז'ל. ~~אם בירמ"ם~~ יקבל את טענת חז"ר סמכות ענייניו, (היא
 וכל עניינות על היטל כ"ו (תחונן) אנועצתו ל'רמ"ם המוסמך שז' 5 זא(ה) נחש"ם. בקולג' איש"מ:

1) בקולג' לעבודה של החקרת סבין - מצדד קעבירה של פוסט שז' 5 זא(ה) לחוק הלאר, שרעונש (היא
 3 שנים. ואכן שז' ותוספת המכות לפי קעבירה היא של החסיסה המשמית.

2) בקולג' לעבודה של החקרת חספ של א' צ"ימה ל'צמיות- שז' 5 זא(ה) (ה' העונש הוא 20 שנה.

שז' 5 זא(ה) לחס"ם, חז"ר שפיש קעבירות פיש ל'טעם לעבירות טמור ק"ם (א) ו- (ב), תלמידי
 המשמה ל'סיפא על פקל"ס. תל"ק לתוספת הואשנה, קובל"כ הסמכות (התביעה המשמית-
 לטעם קעבירה של פקול"ת הסיוס המסוננים, שצנעה לו לעלה ל' 7 שנים, אולם כמות הס.
 מאחר שרעונש הוא על שנה הסמכות לטעם ככ"ו נז"ד יניס פ"א הסמכות הפרקל"ט - על קו,
 יניק יטען אפ"ם או פאל"ס כנ"ל, ונאשיש ל'לות את הטענה ה"ע כחיות המשש. אצ"ן, כי שז'
 5 זא(ה) לחס"ם, סיפ"ס חז"ר חקירה ק"י פקל"ס/ק"י תובע משמית. שז' תל"ק
 הסיפ"ס (הקבועה ק"י שז' אין קו טעל"ט"ט פי' ל'טעם פ"ר פל"י. הלאה הוא חגרה קפ"ס
 קוקר ופ"ס כ"ק. טמור, וחזנה תטען כהקשר שז' פ"ס מ"י נ' אלמו, נקק"ז כי אין מניעה
 לפסול פ"ך שבוחז"ר חקירה סופ"ס שז' שז' העק"ה ה"ז. קנ"ל, יניק יטען שז' או פאל"ס
 ככתב (האישים ב"ך שז' מל"ית כמות היס שנתפסה. יניק א"ל יטען שז' 149(ה), שהעבירה
 המתוארות כמתב האישים איך נחז"ת לעד"ה מכוון שרשם נפ"ס לשימוש כאותו היום שז'
 נרפס אצל יניק היס ול"ם 3 לחוק העונשין אין להעניש קז"ן צ"י. יניק א"ל יטען ל' פוס'ם
 סז"ל, שבו היטל את כתב האישים מכוון שחז"ר של היס שרפ"ס אצל ל' פ"י"ה לעד"ה אותה
 שז' ^{כמו} ~~היא~~ אין סמכות ענייניו ל'רמ"ם שלם לפון קצ"נו שז' 5 זא(ה), ל'רמ"ם שלם
 סמ"ט - לפון קעבירו- שפ"ס אינו על"ה ל' 7 שנים. אולם סז"ל ^{זק המכו- פ"א שפ"ס לחונ"י} זא(ה) (א) קובע שאם
 הול"ס פקל"ס (החז"ר) העמיה ל'זן ל'רמ"ם שז' על עבירו- ^{שמנו"ו} ~~הוא~~ ק"ק
 ק' למס"פ השניה (לעבירה ז' פקוד- הטמ"ז המסונ"י) - יהיה קרמ"ם העל"ק סמכו- וכל"ק
 שז' יוטל עונש מל"ל ל' 7 שנים קעבירה ז'ל, לא ה' קבל איש"ר של ~~הקפ"ס~~ פקל"ס מחונ"ו ול"ן

יניק יוסם לפסח או פסח כחמה פוישען ע"ע (ב) 149 שיש נחמיה מ"ג בחילוי המשיח
 קראט לעבנה מן שמוש קטמ"פ מזונוים קמש נ"ה שנים שאין ידע קמחיק לחסידה -
 תחילה יניק יוסם נ"ה ע"ע לחסידים, שתיאר דעז קצות המנוחה אתה חסידה קצין (פיקוקו/הלא)
 במידה שאפשר לקדם על מזמ"פ כחמה האוישען, ולכן חסיד מנהג פסח/פסח קנא. (הביטח
 לשם ע"ע (ד) 149 לא הייתה לה האפשרות לקר אוו-היאניך פיקוקו. דעלש קצין
 שמוש קטמ"פ נצרינה עצמית ע"ע (ז) 149 לקראת-האמש פמסניש פסחאוסר 3 שנים
 ניהו לשון שאולי יש טעם פתייען-שד העמידה ע"ע (ב) 149.

(3) שיש מזמן המנוחה בתעודה - כאמור לעיל, יניק לפסח את הלשון במסגרת פיקוקו חסידה
 הפסיקתית שספ"ד ישעבוב (פסוק לע"ל). העבודה של שיש מזמנה ק"ע בסגל-חוקר האמשן,
 שהעזרש קצין השד האוסר שנה (הפגמש קממש מוסוק-סנין) נחמיק קמסידה פשע שמיזאר
 המנוחה הפיקוקו או לא הגיעה (המשמרה - ע"ע (ט) 149). איה לעל הרצון קצרה ע"ע (טו) 149
 ופיק. הרצון הוליוניש. כחוקן שניק יוסם לפסח אושען קנא קודם לאי-היאנו-של הביטחיה-שמיח-
 ע"ע (ז) 149.

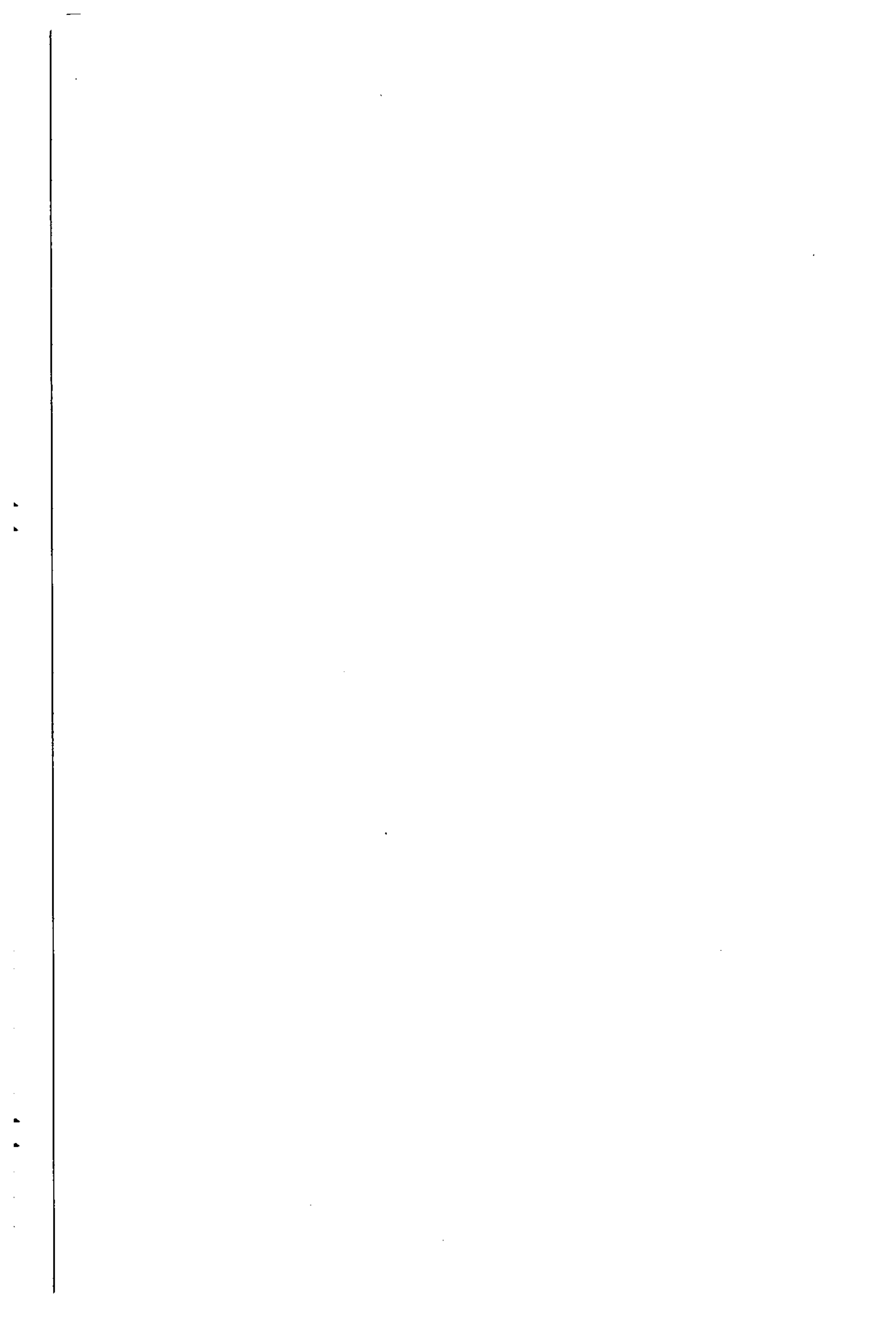
כמוכן, יניק יוסם לחוד סמט-ענין-של הירמיה שלק' שכן העמידה היא במנוח-של הירמיה
 מחוז, שכן העזרש קצין העבודה היא מ"ג א-ד שנים. יניק להלא-טענה זו ק"ע שלב של המשיח
 הירמיה יורה על היסוד כ"א / ~~העבודה~~ אירמיה המושך ע"ע (ז) 149 לחוק הירמיה אצ"ן
 ע"ע פ"ד קיסון, טעם הירמיה קן בחומר סמנו-ענין-יש כטלו- (היד) על התנין
 העבודה מחזקת

(4) האישא המיוחס לניק ומהו שזיה קצין תקיפה שטר שאזערה קשרת-מט - ~~העבודה מחזקת~~
 א"ע 273 לחוק המושין העזרש קצין העבודה הוא 3 שנים. ע"ע (ב) 149 לחסיד קומר
 שמשע קמסידה עזין כחלק א' לחטופת האשונה א' - חלבויו המושמה לשיפלו של פקלניס.
 ואכן בתושב א', כחלק א', קמסידה (ג) 149 המנוח-לקן קמסידה האזן פסח סמנו-הפיקוקו-
 ולא-המבייש המשמרה. לפ"פ, יניק ומהו יוסם לפסח או פסח כ"א. איה לעל הרצון על ע
 (א) 149 לחסידים על פ"ד מ"ג אלמו. קנאל' יניק על זיה יוסם להתייער-ע"ע (ב) 149,
 שכן ע"ע (ז) 149 לחסידים, התייער-קצין עבירה של עזין הוא 3 שנים. קמקומ צ"ן, העבודה קמסידה
 הענין ע"ע ולכן הלשן שיש מניק קצוץ העבודה. הירמיה ינוז לערו-על היסוד כ"א /
 תיקונו. את הלשון נ"ה יש להלא-קמסידה המשש, אולפנין-קז פשלב אחר של המשש-
 ע"ע (א) 149 לחסידים, קנאל' קראט נשזיה, ע"ע (ז) 149 לחוק הלא, נח"ש אישיר יוסם
 להמייש אצ"ן, שכן הלשן של ~~העבודה~~ קצוץ העבודה אישיר יוסם לאונין, ולכן שזיה יוסם
 לפסח או פסח קנא, יש להלא-טענה זו בחילוי המשש, וקמסידה את-כאשר קמסידה ע"ע
 (א) 149 לחסידים. מאחר ואין אישיר יוסם, (העבודה) של ע"ע פ"ד חסידה יוסם להלא-
 כרב האוישים, אולפנין, ~~העבודה~~ יניק בל אישיר ~~העבודה~~ יניק יוסם ספרת-הש. ע"ע פ"ד פלגן
 הירמיה

(1) ~~לפי~~ לפי את הפסוק שבב"א. ותכן ~~הוא~~ ^{הוא} א"א. ג' א"א. ג' א"א. (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (20) (21) (22) (23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30) (31) (32) (33) (34) (35) (36) (37) (38) (39) (40) (41) (42) (43) (44) (45) (46) (47) (48) (49) (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57) (58) (59) (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69) (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79) (80) (81) (82) (83) (84) (85) (86) (87) (88) (89) (90) (91) (92) (93) (94) (95) (96) (97) (98) (99) (100)

וכן הנהיגו רבותינו יסודות כן נקרא השם משמאל פנים ולדעה קדומה אף כתיבא מהחלטה - הדין
 על השופט בדין א-מיני טעור וכן קצור מחיקת הדברים שאמר ינה מהפוסוקול.
 כמו כן, רבותינו יסודות כן צורה חשש למשא פנים אף כתיבא מהשופט השופט לעבר
 הפליג על תאשמיז (פ"ב לידאני). קפ"ב לידאני נפסק, כי שופט שכן קצור את רשותו
 מהורה עלת פסלה, אלא אם קפ"ב תקודמת הדין דעל מנהיגות. כמו כן, קפ"ב ^{מאיר} וקפ"ב
^{נסימוק} נאמר שהתלמוד פדצוראולת קמרותה, אינה מהורה עלה לפלו - שופט. זה קפ"ב
 ט"ב וקפ"ב לידאני נאמר כי חשיב קיפ"ב לערו הפעל. על תאשם, לא תענה טעם
 כמציק פולת שופט, מאחר וחזקה על שופט שדעו מקצוע וידע להתלם מחומר בולת
 קבול שגרה. מהאמר לעל, יתכן שלא יפלו את השופט פושק קפ"ן. ^{קמירה} (השופט לא
 יפלו את עצמו מנשבת קצין, פ"ב ש"ב ע"ב 147 נח"ב, ניתן להזיש ארזור על התלמוד
 השופט. על ארז קיניס, ומשפ"ב קל דין על רצון להזיש ארז - יופק המשפט ולא יתקן
 על להגנה בארז קמ"א רג"ל להמשך קצין. ע"ב 147 (א) קמ"א שאם הוגלט להמשך קצין,
 רש"י נשא קיפ"ב הלצין לתורג על הפקת המעט על להגנה בארז. יפלו על ארז
 ע"ב ע"ב 147 (ב) תר"ס ימש מדינים שבו פולצה לבצע הדין הגלגל השופט. ע"ב 147 קפ"ב ט
 טעור פלו - לא תשמה ולא תשמה נמוך לעזור, אלא קמ"א לתורג - טעם ט"א - 147.
 כמו כן, נאש השופט תורג (מה דשקיים נחמ"כ לכו, פ"א לא הסביר להם ע"ב ע"ב 147), שאם
 קרצום לעל - טעם אל"כ ים לעזור מאר מיד, ופ"א לא הפסיד להם את תוצרת הימנות
 משמ"ק, טעם ע"ב ע"ב 147, טעם נאשם לא טעם טעם אל"כ או טעם טעם, (הא לא
 יתזה רש"י נחמ"א ראיות כע לעכ"ח טעם לא - אלא קרשית קיפ"ב. במתק הדגור על
 יניק פ"א טעם שמתן השוד פ"א ה"ה קלל באילת - ז"ל טעם אל"כ, אולי השופט תורה
 נמחוק אור מהפוסוקול, מאחר שניק לא טעם אמת. שבת (תקראו ולקן פ"א אינו רש"י טעם
 לאור כעל. ע"ב פ"ב תר"מך פושק לא פוסקה לנאשם את מחב"ג לטעם מיד את טעם
 רג"ל, אין להפליג - ה"נ קצ"ה ש"ב (א) ונמ"א את הלאות פ"א קש"ב מאור י"ג.
 ע"ב קפ"ב נח"א, נקצ"ב ^{מאיר} לא פושק לנאשם לטעם טעם אל"כ, כ"א אמת שקיים חשש
 ש"א תקופת הזנת, ופ"א א"א לא נ"מ נמוך (אוי מ"א כ"ב טעם טעם). לפ"ק, מאחר
 והשופט לא יידע את תאשמיז ^{מאיר} קפ"ב הדין להפלו - טעם אל"כ ע"ב ע"ב 147, ^{מאיר}
 כעזרה שלא מונה לפי טעור - היה צורך לאפש לניק להשיג הזנת רח"ל. במתק
 פ"א ולרש"י לאור ^{מאיר} קפ"ב ^{מאיר} קפ"ב. על הלאה נ"מ לעזור המסגרת הארזור על פ"א ש"ק
^{מאיר} אין לעזרים על הגלגל - קיניס קמ"ב הפליג. ע"ב ע"ב 215, השופט ^{מאיר} קפ"ב קפ"ב. ר"א
 כי נ"מ לנאשמיז אור קפ"ן.

Vertical line on the left side of the page.

הנגזר מחומר החקירה (הנאשמים מאונייניס פון נקבל חומר חקירה של השומר סמוך)
 הם מואשמים, שגם הורשע במשפט פלילי ויש נגדו תיק פלילי דגון לזמן של תקיפה אצל
 וכי הוא הורשע בקידוח ~~במשפט~~ ^{המשפט} הסדרה של מרמה ומסירה (הפסד טאקו). השופט חוזר
~~על~~ ניאין (המחוקר מחומר חקירה) ניהן ארבעת סף פלילי - שופט, סקניש כאן (הגלטה פיוני -
 המעשה על משפט פנימי, אלא טיהר לאל קביר אי-פליל - שופט על הגלטה פיוני -
 הנאשמים יסעו כי ע"ע 57 להצדקה, טושי החש כ"א קשעלען, יש לחזקה (נראש)
 פלילי - לע"ן ק"פ זמן סביר מחומר חקירה. הנאשמים יסעו כי מחוקר מחומר חקירה מפת
 ובלוונטי: הנאשמים יסתמכו על פ"פ יחזקאל, שמנסק כי נאשם יש אכזב לפי חוק (פירושה
 הפלילי) נאשם באמצעות - הירחם, קול"י של מ"פ צ לצדק הינו מרמנה של על. חיי"ן,
 ה-ק"ש חיי"ם - לפיכך את הדין - הישם הפלילי. ~~הפ"פ~~ ^{הפ"פ} פנימי, הפלילה ה"א סו"ה
 ונקבע כי זיוני - רישף פלילי מחוקר מחומר חקירה, ולכן אין לנאשם לט - אוטומטי -
 לע"ן ק"פ, אלא יש לפחון אסיש קרה רלעטיו - ואלה לחזקה נאשם. זמ ק"פ אלה
 נספק כי אין לפרש מחומר חקירה קצרה דווקא, (פאוקל לחומר ראו - פמתי"ה קמישין
 לעיתים המיוחס, אלא קצרה חזקה - על חומר אש קשר באוסק הדין. לפי שר"ה
 של הישם, לפ"פ הנאשמים יסעו כי לפי באמצעות זיוני - הישם הפלילי וכלל
~~אם~~ ^{המקור} מתייחס של השומר ולכן הנאשמים ~~לע"ן~~ ^{לע"ן} על הגלטה של השופט
 ע"ע 57 (ה) להצדקה, אש קוד צ שניה להזיש את העדוה ק"פ 30 מוס מיש
 שניה הגלטה בירחם. על לע"ן ק"פ. כמו כן, סמ (המסמך ה"י) של מחומר חקירה
 לא ~~הנאשמים~~ ^{הנאשמים} הישם הפלילי שניה לקבל את המסמך ע"ע 57 (ה) ^{מבואה}
 השופט סרה לשמיעת פלאו - והסיפור ~~לע"ן~~ ^{לע"ן} וז"ל את פ"פ של יניק לע"ן מסד ק 3
 חודשין ח"י קפ"ל, ומאז לא תנאי ק 6 חודשין נמשך שנתים. את פ"פ של שז"ב
 השופט לר"צ אקוזה שיה - ומאז על תנאי נמשך 4 שנים שלא עקור עקירה של תניש -
~~הנאשמים~~ ^{הנאשמים} יסעו כי ע"ע 57 ד"ו, סומג לר"פ הכבו - להריא ס"עניף לע"ן ולחזקה
 הנגזר לשז"ב - 38 (א) לחוק הסונשן קוד כי בירחם לא י"ל חנש מאז, שלא על תנאי,
 אלא למחר קבלת הדין לפי ע 37. ~~ע"ע 57 (ה) להצדקה~~ ^{ע"ע 57 (ה) להצדקה} קוד ^{קוד}
 שביום ביצת העקירה א"מ מ"ו לו 11 שנים, בירחם מתבון להטיל על הנאשם מאז
 קפ"ל, ורק - מאז לר"צ אקוזה שיה, יש חובה לקבלת הדין. הגלטה של השופט
 (המחוקר) (הא ב"ע) 37 (ה) והאל 25 להצדקה - נאשם על זיוני, בירחם קבלה
 היא ע"ע 37 (ה) קוד כי העקרה שלא (לפ"פ) חקיר יניו מפה עלה לע"ן
~~הנאשמים~~ ^{הנאשמים} חקירה ד"מ, נספק חנש מאז לר"צ אקוזה - שיה, ולכן על נאשם את המחומר לע"ן

הייגה חוקה להדגיש וסקר. טו מ, קיפא'ם פק 7 שפף מאטר על תנאי, כאש נייא לסיוק
אונש על קיפג שיטר צוק ל-3 שפף, וכן על נשגה בחור סמט-ויש לאדער אל פ.
א קראזע לניק-ע (4) ~~למטר צי קראז~~ כי ע (צו) לא יחול על ~~א~~ נאשם שסיוק
ביצאע הסמיה מלאו לו 21 שפף.

א כחוק, קראזע לעטוב ביצאע צו הדין - נייא לעל אל פ על ע ~~ע~~ (3) איס קראז
כיהגסג קיפא'ם לפ ס על צו נייג לאדער.

א כחוקניק זחיש בקשה לפלו - שפף א קראזע שפפיה ער פ לשיאע את האינוק
לאונש, קראזע שפף מניר את עקום הפול:

~~הקראזע על קיפג~~ ~~הקראזע על קיפג~~ ~~הקראזע על קיפג~~ ~~הקראזע על קיפג~~ ~~הקראזע על קיפג~~
תפסא זקולג האונש. מאתר שפפול, הפיעה לא סאק לקולג האונש, איסור לקיפא'ם
על ע 27 להדגיש את האונש.

Vertical line on the left side of the page.

